

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Instrvctio R.P. Ignatii Balsamonis Societatis Iesu,
Theologi. De Perfectione Religiosa, Et De Vera Recte
Orandi & meditandi methodo**

Balsamo, Ignazio

Coloniæ Agrippinæ, 1612

Cap. XXXII. De compositione corporis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48888](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48888)

modò puncta hæc memoriæ commendentur, & ad vsum conuertantur.

Notandum nihilominus, non semper omnes hæc cōsiderationes adhibendas, neque eundem ordinem seruandum esse, sed ei considerationi diutius inhærendum, in qua anima copiosius inuenit nutrimentum.

DE COMPOSITIONE CORPORIS.

CAP. XXXII.

EST & aliud quiddam hic sciendum & explicandum, videlicet compositio corporis, circa quam hæc potissimum notanda veniunt.

1. Parum referre, quo corporis situ, in oratione & meditatione quis sit, siue sedēs, siue iacēs, siue genubus flexis, siue innixus, siue prostratus, siue manibus instar crucis plicatis; sola ambulatio meditationi hand quaquam conuenit, sed potius præparationi eam antecedenti, vel examinationi eam consequenti.

K 4

2. Qua-

2. Qualiscunq; corporis situs teneatur, necesse est magnâ in corde seruare reuerentiâ, ac semper recordari, nos in præsentia Dei cõstitutos esse, ideoq; cauendum, ne aliquid quod haud quaquã deceat, cõmittamus. Et quamuis maior requiratur reuerentia in actibus voluntatis, quam in actib⁹ intellectus, id est, in colloquio & oratione, quam meditatione: nihilominus condecens est, vt in meditatione quoq; reuerentiæ, quam tantę maiestati debemus, non obliuiscamur: ac proinde si sessionem elegerimus, capite detecto, si sanitas patiatur, manere oportebit.

3. Meditatio: vt plurimum à genuflexione aut prostratione, cum omni reuerentia auspicanda est, posteaquã verò incepta est, corpus in eo situ tenendũ erit, vt nullam sentiat molestiam, & oratio suauiter continuari valeat.

4. Ad oculos quod attinet, in oratione ac meditatione claudendi, vel in certo aliquo obiecto sine vaga motione, stabiliendi sunt.

Om -

Omniſus hiſce præſuppoſitis, tota meditando praxiſ hæc eſt. Genubus flexis, aut corpore proſtrato poſt ſignum S. Crucis fronti impreſſum, oratio præparatoria cum magna ſui ipſius diffidentia, atq; in Deum confidentia eſt auſpicanda. Deinde ſubiungenda Præſludia. Poſt hæc aſſumendum erit primum meditationis punctum, in eoq; tam diu immorandum, quam diu anima inuenit, quod conſideret, & ex quo vtilitatem capiat: mox progrediendum ad ſecundum, & tertium &c. atque in ſingulis idem faciendum. Meditatione finita, vel hora euoluta, inſtituendum erit vnum vel plura colloquia, & recitatione vnius orationis Dominicæ, meditationi finis imponendus.

Et quoniam maxima huius negotij difficultas conſiſtit in conſideratione punctorum, vt meditando hac de re accuratius inſtruatur, adiungemus nonnulla documenta, quæ circa meditationem obſervanda ſunt.

K §

ALIA

ALIA QVAEDAM DOCV.
menta ad meditationem per-
tinentia.

CAP. XXXIII.

P R I M V M. fit. Si eueniat, vti sa-
pissime accidit, vt in meditati-
one primi vel Secūdi puncti a-
nima copiosam inueniat considera-
tionis & profectus materiam, non
esse festinandum ad reliqua puncta,
sed eidem tamdiu immorandum,
quamdiu neces. è fuerit, etiamsi ho-
ra meditationi præstituta, in vnius
duntaxat puncti consideratione ela-
batur: tātummodo curandum, vt to-
ta meditatio colloquio finiatur.

II. Non est. subsistendū in sola cō-
sideratione & cognitione rerum, sed
vltra progrediendum, & permouen-
dam atque inflammandam esse volū-
tatem, vt fiat quod Propheta regius
dicit. *In meditatione mea exardescet
ignis.* Affectus autem, qui in volunta-
te inter meditandum excitandi, sunt
hi: amor, timor, tristitia, gaudium,
spes,

Psal. 38